

Vážený pane řediteli – Honzo,

informace o tvém odstoupení z funkce ředitele naší školy mnohé z nás zaskočila natolik, že jsme na chvíli zcela ztratili řeč a nevěřili jsme tomu. Každému z nás jistě proběhlo hlavou mnoho vzpomínek na vše, co se odehrávalo za tvého šéfování na půdě školy i mimo ni a co jsi pro naši školu udělal.

Honzo, jsi jedinečný člověk a jedinečný ředitel, a proto bychom ti chtěli touto cestou poděkovat.

Poděkovat za jedenáct let koučování našeho různorodého týmu. Od začátku svého působení jsi utvářel dobrého ducha naší školy a tvůj rukopis bude ještě dlouho jasně čitelný.

Přinesl jsi nové nápady a pomohl realizovat sportovní akce např. Netradiční zámeckou olympiádu, Ligu „Učitelé versus žáci“, lyžařský výcvik v Alpách. Byl jsi u zrodu školního plesu, slavnostního vyřazení žáků devátých ročníků, u časopisu Kosmonosák, vánočního jarmarku, Dne řemesel, kuželkového turnaje.

Záleželo ti na dobré pověsti školy a dobrém školním klima. Ne vždy jsme s tebou jako dospěláci souhlasili, ale stejně jsi měl respekt. Tvé jednání bylo spravedlivé, lidské a pokud nastal v kolektivu pracovní problém, mohli jsme s tebou danou situaci probrat.

Svou přítomností na pořádaných školních akcích jsi nám dodával podporu. Tvůj zájem o dění ve škole nekončil pracovní dobou, ale ve svém volném čase jsi jezdil na sportovní utkání, soutěže dětí – žáků a podporoval jejich sportovní výkony přímo na místě. Ve škole jsi jim podal ruku, pochválil za jejich jakýkoliv sportovní výkon a motivoval je, i když ne vždy byli úspěšní. Chodil jsi mezi žáky, povídal si s nimi na chodbě, ve třídě, vyslechl je, zajímal se o jejich zájmy. Podporoval jsi dobrou spolupráci s rodiči.

Vždy jsi byl svůj, ať už se jedná o tvoje oblíbené oslovení „přátelé“. Zapamatovat si veškerá jména v naší škole je náročné, avšak tvá fantazie v oslovení každého z nás a dětí byla vždy

vtipná. Sportovní pokřik „Hadža“ nás vždy všechny motivoval k lepším výkonům, vše bylo dovršeno podáním malíčku, což všichni vnímali jako odměnu...

Děkujeme za jedenáctiletou starost o náš mozek, protože luštění ředitelských sdělení v podobě šifer nám někdy dalo opravdu zabrat. Ten, kdo měl tu čest zažít s tebou školu v přírodě, má zážitek na celý život a neocenitelnou profesní zkušenost. U počítání skóre při hrách jsme se ztráceli během třetího kola, protože tvoje násobení, dělení, sčítání a odčítání během hry bylo tak rychlé, že na konci nebylo vítězů ani poražených.

Děkujeme a vážíme si takto vytvořených pracovních a pro děti studijních podmínek. Jistě tě to stálo nemalé úsilí a oběti.

Honzo, bylo nám ctí být ve tvém týmu.

A pokud by šel vrátit čas a vše bylo při starém, bylo by to fajn.

Jana Hornychová, Bára Horáková, Lucie Křížková, Lenka Eichlerová, Jitka Kuhnová, Petra Sodomková, Jiřina Fejfušová, Stanislav Fejfuša, Radka Matesová, Iva Strnádková, Vladka Pitáková, Kateřina Radová, Milan Petráš, Zdeněk Turek, Kristýna Pospíšilová, Zuzana Horáková, Romana Karásková, Radka Martínková, Jiřina Vrabcová, Iva Železná, Dana Peregrinová, Šárka Vrabcová, Klára Zelenková, Kateřina Göldner, Eva Knesplová, Jana Kortanová, Eliška Štěpánová, Andrea Malinová, Jana Kronusová, Jarmila Jonášová, Iva Očenášková, Monika Steklá, Hana Kapounová